

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ इतिकर्णपर्वणिनैलकंठीयेभारतजावदीपेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ४९ ॥ सुदुष्करमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

ततोमद्राधिपोदृष्ट्वाविसंज्ञं सूतनंदनं ॥ अपोवाहरथेनाजौ कर्णमाहवशोभिनं ॥ ४८ ॥ ततः पराजिते कर्णे धार्तराष्ट्रीमहाचमूं ॥ व्यद्रावयद्भीमसेनो यथेन्द्रोदान
वान्पुरा ॥ ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि कर्णपयाने पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ४९ ॥ धृतराष्ट्र उवाच सुदुष्करमिदं कर्मकृतं
भीमेन संजय ॥ येन कर्णो महाबाहुरथोपस्थे निपातितः ॥ १ ॥ कर्णोऽत्येको रणे हंता पांडवान् संजयैः सह ॥ इति दुर्योधनः सूतप्राब्रवीन्मां मुहुमुहुः ॥ २ ॥ पराजितं
तुराधेयं दृष्ट्वा भीमेन संयुगे ॥ ततः परं किमकरोत्युत्रो दुर्योधनो मम ॥ ३ ॥ संजय उवाच विमुखं प्रेक्ष्य राधेयं सूतपुत्रं महाहवे ॥ पुत्रस्तव महाराज सोदर्या
न्समभाषत ॥ ४ ॥ शीघ्रं गच्छ तभद्रं वीर्यं परिरक्षत ॥ भीमसेन भयागाधे मज्जंतं व्यसनार्णवे ॥ ५ ॥ ते तुराज्ञा समादिष्टा भीमसेनं जिघांसवः ॥ अभ्यवर्तत सं
क्रुद्धाः पतंगाः पावकं यथा ॥ ६ ॥ श्रुतवर्षा दुर्धरः क्राथो विवित्सुर्विकटः समः ॥ निषंगीकवची पाशी तथा नंदोपनंदकौ ॥ ७ ॥ दुष्प्रधर्षः सुबाहुश्च वातवेगसुवर्चसौ ॥
धनुर्ग्राही ह्यो दुर्मदश्च जलसंधः शलः सह ॥ ८ ॥ एते रथैः परितृता वीर्यवंतो महाबलाः ॥ भीमसेनं समासाद्य समं तात्पर्यं वारयन् ॥ ९ ॥ ते व्यमुचच्छ्रवाता नाना लो
गान्समंततः ॥ सैतैरभ्यर्घ्यमानस्तु भीमसेनो महाबलः ॥ १० ॥ तेषामापततां क्षिप्रं सुतानां तिननाधिप ॥ रथैः पंचदशैः सार्द्धं पंचाशदहनद्रथान् ॥ ११ ॥ विविस्मो
स्तुततः क्रुद्धो भृष्टो नापाहरच्छिरः ॥ भीमसेनो महाराज तत्पयात हतं भुवि ॥ १२ ॥ सकुंडलशिरस्त्राणं पूर्णं चंद्रोपमं तथा ॥ तं दृष्ट्वा निहतं शूरं भ्रातरः सर्वतः प्रभो ॥
॥ १३ ॥ अभ्यद्रवंतं समरे भीमं भीमपराक्रमं ॥ ततो पराभ्यां भृष्टाभ्यां पुत्रयोस्ते महाहवे ॥ १४ ॥ जहार समरे प्राणान् भीमो भीमपराक्रमः ॥ तौ धरामनुपद्येतां वा
तरुणा विवदुमौ ॥ १५ ॥ विकटश्च सहश्चोभौ देवपुत्रोपमौ नृप ॥ ततस्तुत्वरितो भीमः क्राथं निन्येयमक्षयं ॥ १६ ॥ नाराचेन सुतीक्ष्णेन सह तोन्यपतद्भुवि ॥ हा
हाकारस्तस्तीव्रः संबभूव जनेश्वर ॥ १७ ॥ वध्यमानेषु वीरेषु तव पुत्रेषु धन्विषु ॥ तेषां सुलुलितैः सैन्ये पुनर्भीमो महाबलः ॥ १८ ॥ नंदोपनंदौ समरे प्रैषयद्यमसाद
नं ॥ ततस्ते प्राद्रवन्भीताः पुत्रास्ते विद्वलीकृताः ॥ १९ ॥ भीमसेनं रणे दृष्ट्वा कालांतक्यमोपमं ॥ पुत्रांस्ते निहतान् दृष्ट्वा सूतपुत्रः सुदुर्मनाः ॥ २० ॥ हंसवर्णान्ह
यान्भूयः प्रैषयद्यत्र पांडवः ॥ तेषु प्रेषिता महाराज मद्राजेन वाजिनः ॥ २१ ॥